

ČERVEN 2023

Pravá radost

Pokoj a dobro

Formační část Zpravodaje Národního bratrského společenství SFŘ v České republice

„Slova, která jsi mi dal, dal jsem jim a oni je přijali a vpravdě uvěřili, že jsem vyšel od Tebe, a poznali, že jsi mě poslal.“

Řehole SFŘ - Předmluva - O těch, kteří konají pokání

Hledání pravdy - úvodník, Vanutí - podčárník

PRAVDA?

Hledání pravdy je nezbytnou součástí života každého z nás. A jak praví lidová moudrost, jsme hotovi se o tu svou přít více než o cokoliv jiného. Zvláště obezřetní bychom však měli být na polopravdy – hry na pravdu.

Ježíš Kristus nám říká; ***já jsem cesta, pravda a život.*** Cestou může být chápáno neustávající hledání Božího království, nepřipuštění si myšlenky sečteno, podtrženo, finito. Náplní života je objevování jeho smyslu, budování vztahů, služba druhým. A pravda? **Ne má, ale Tvá vůle se staň!**

Svatý František se naučil odevzdávat své osobní představy, žít v pravdě pokorou a minoritou. Tak se stal jejich hlasatelem, šířitelem pokoje. Není život v pravdě a lásce založen právě na vědomí, že sami nejsme jejich původci ani majiteli?

VANUTÍ!

Vletěl mi do kabiny auta obtížný hmyz. Mojí první myšlenkou bylo mávat rukama, snažit se ho vystrnadit. Ovládl jsem se. Otevřel jsem okénko, zavanul čerstvý vítr ...a nezvaný vyletěl.

Což to udělat obdobně pokouší-li se nás obtěžovat vetřelec duchovní? Oč je lepší nenechat se strhnout, otevřít se vanutí, odevzdávat maximum soustředění i svěřeného času dobrému a krásnému Bohu.

Vendelín V. Hájek - služebník OFS

MODLITEBNÍ ÚMYSLY CIOFS 3. čtvrtletí 2023

Červenec

Za eucharistický život - modleme se, aby katolíci postavili slavení eucharistie do středu svého života, čímž by velmi hluboce proměnili lidské vztahy a otevřeli se setkání s Bohem a všemi svými bratry a sestrami.

OFS: Za úspěch mezinárodního setkání YouFra v Portugalsku.

Otče náš...

Srpen

Za Světový den mládeže - modleme se, aby Světový den mládeže v Lisabonu pomohl mladým lidem žít a svědčit o evangeliu v jejich vlastním životě.

OFS: Za národní BS v USA (BaP vizitace).

Otče náš...

Září

Za lidi žijící na okraji společnosti - modleme se za osoby žijící na okraji společnosti, v nelidských životních podmínkách; kéž je instituce nepřehlídějí a nikdy je nepovažují za méně důležité.

OFS: Za národní BS Nizozemí (BaP vizitace)

Otče náš...

Hluboký smysl našich životů

Prot. n. 3573

Řím, 22. května 2023

Moje drahé sestry a bratři,
ať vám Pán dá svůj mír!

Letos jsme zahájili oslavu Františkánských osmisetletých výročí (2023-2026), která nás má inspirovat, abychom se vrátili k počátkům, abychom děkovali Bohu za dary, které dostáváme díky svatému Františkovi a skrze naše povolání. Způsob života, ke kterému nás Bůh pozval, nás obohacuje a včleňuje nás do velké rodiny, která je našim duchovním domovem. Oslava je vždy tak nějak vzpomínkou a poděkováním za čas, který jsme mohli žít, a za to vše, co jsme obdrželi během této doby. Tyto roky pro nás musí být časem díkůvzdání Bohu za tyto dary, abychom se dozvěděli více o našem serafinském otci sv. Františkovi, a tak rostli jak individuálně, tak také v našich společenstvích spolu s našimi bratry a sestrami. Díky tomu se budeme cítit doma.

O svátku Letnic bychom se měli zaměřit na působení Ducha svatého ve svatém Františkovi a jak nás Duch svatý hodlá vést příkladem našeho serafinského otce, který vždy žil a dělal vše *inspirován Duchem svatým*. Srdečně vás všechny zvu ke kontemplaci, abyste v sobě objevili skutky Ducha svatého, zvláště během tohoto významného časového období. Takto můžeme prohloubit své povolání, posílit naši obětavost k našemu poslání a žít spiritualitu svatého Františka osobnějším způsobem; dovoluňte mi říci: „necht' je hlubokým smyslem našich životů.“

Rád bych se s vámi podělil o některé rozptýlené myšlenky, hledání a nacházení stop Ducha svatého v našem životě. Tyto rozptýlené myšlenky se týkají pokání, bratrství, poslání, vedení v duchu služby, oslavování.

Úplně první věc, která mě napadla, bylo **pokání**. Říkalo se nám „kající bratři a sestry“ a svatý František šťastně přijal tento výraz, který zahrnuje nejen řeholní bratry a sestry, ale i nás, sekulární františkány.

Jakým pokladem je naše Řehole, začínající povzbudivými slovy svatého Františka! Nazývá blahoslavenými „*všechny, kteří milují Pána celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí, celou svou silou (Mk 12,30) a milují své bližní jako sami sebe (Mt 22,39 2), kteří mají v nenávisti svá těla s jejich neřestmi a hříchy, kteří přijímají Tělo a Krev našeho Pána Ježíše Krista a kteří přinášejí ovoce hodné pokání.*“¹ Všechny je nazývá blahoslavenými, „*protože na nich spočine Duch Páně (Iz 11,2) a udělá si v nich svůj příbytek (Jan 14:23) A jsou syny nebeského Otce (Mt 5:45), jehož díla konají, jsou také nevěstami, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista. (Mt 12:50)*“²

Jak velkým pokladem je být příbytkem Ducha svatého, jaká je to důstojnost být „*chrámem Ducha svatého!*“³

*Náš způsob života je „žití dobrých plodů pokání, protože VÍTE, ŽE brzy zemřete. Dávejte a dostanete. Odpuštějte a bude vám odpuštěno. Pokud neodpustíte lidem jejich hříchy, Pán vám neodpustí vaše. Vyznejte všechny své hříchy. Požehnaní jsou ti, kteří umírají v pokání, neboť budou v království nebeském“*⁴

Často přemýšlíme o pokání jako o negativní věci, která znamená vzdát se něčeho, znamená to omezení, stávat se chudším, slabším. Ale jak by mohlo být něco, co přináší ovoce, negativní? Duch svatý je vždy pozitivní. Přemýšlejme o pokání jako o daru Ducha svatého, přítomném v našem životě, ve kterém přinášíme ovoce, abychom obohatili sebe i své bližní! Takto na nás spočine Duch svatý. Modlím se, abychom všichni mohli znovu objevit tento plodný význam pokání.

Druhé slovo, které je tak blízké skutkům Ducha svatého, je **bratrství**. Všichni bratři a sestry, kteří jsou ve stejném bratrském společenství, počínaje místními až po mezinárodní, jsou darem od

Boha, jak nám svatý František připomíná v Testamentu: „*a Pán mi dal bratry*“⁵. Svatý František, naplněný Duchem svatým, žil svůj život ve skutečné svobodě dítěte Božího. Tato svoboda není něco, co můžeme považovat za samozřejmost, a není to něco, čeho bychom mohli dosáhnout. Je to dar Ducha svatého, který nám umožňuje užívat svobodu k nalezení svého pravého místa ve světě, ve stvoření. Mít jednoho společného Otce nás všech, který stvořil „*všechny tvory, živé i neživé, kteří jsou obrazem Nejvyššího*“⁶, znamená, že jsme všichni bratři a sestry. Pochopení a důvěra, že to je dar Ducha svatého. To vedlo svatého Františka k tomu, aby se na všechny své bratry díval jako na dar od Boha. Musíme udělat totéž. Naši bratři a sestry jsou dary od Boha a naše bratrská společenství jsou sblížována, vedena a ožívována Duchem svatým. Můžeme žít svůj bratrský život pouze tehdy, pokud to respektujeme a nacházíme skutky Ducha svatého ve všem, co děláme ve společenství a pro společenství. Modlím se v tuto chvíli za ty bratry a sestry, kteří se možná nepovažují za dar od Boha, aby byli naplněni Duchem svatým a zažili dobrotu nebeského Otce, který nás všechny stvořil a díky němuž jsme všichni bratry a sestrami. A modlím se za ta bratrská společenství, která v současnosti nepocítují svěžest a inspiraci v bratrském životě, aby se nechala vést Duchem svatým a vrátila se zpět k osvěžujícímu prameni života.

Třetí věc, kterou bych rád zmínil, je naše **misijní služba**. Kolikrát jsme četli, že svatý František udělal něco „*inspirován Duchem svatým*“! *Jeho misionářský duch k šíření evangelia byl velmi hluboký a silný. Už plných osmnáct let nikdy, nebo jen zřídka, dopřál tělu odpočinek. Stále putoval i vzdálenými kraji, aby ochotný, oddaný a plamenný duch, který dlel v jeho nitru, mohl všude zasévat semě Božího slova.*⁷

I my se musíme snažit žádat Ducha svatého, aby nás všechny inspiroval, abychom měli stejného ducha ochoty, ducha oddaného a vroucího, kterého měl svatý František. Naše přítomnost ve světě, naše práce mezi lidmi, naše apoštolské poslání potřebuje tyto ctnosti, které vycházejí zevnitř. Jsou na nich závislé.

V našich službách není důležité množství toho, co děláme, ale způsob, jakým to děláme. Aby ostatní viděli kdo jsme, umožnit ostatním vidět Ducha svatého, šířit evangelium je mnohem důležitější než metry, libry, čísla nebo dokonce hodiny. Semeno Božího slova může být rozptýleno jen s tímto ochotným, zbožným a vroucím duchem. Modlím se, aby každý bratr a sestra a každé bratrské společenství, které ještě nemá tohoto ducha nebo nenašlo jeho cestu, bylo naplněno svatým Duchem a našlo svou správnou misionářskou službu. Také pro ty, kteří slouží, ale čelí nějaké nejistotě nebo únavě, kéž znovu objeví své poslání a jsou naplněni svatým Duchem.

Čtvrtou věcí, kterou je třeba zmínit, je **vedení v duchu služby**. V období poslední Generální kapituly se Mezinárodní bratrské společenství učilo, sdílelo a promítlo mnoho myšlenek o vedení v duchu služby. Ale my všichni, kteří jsme v jakékoli ze služeb na jakékoli úrovni, si musíme vždy připomínat, jak to prožíval svatý František. Jako zakladatel Řádu chtěl být služebníkem a ne vůdcem, protože pro něho byl skutečným generálním ministrem Duch svatý. *Říkal: „Bůh nehledí na to, čím kdo je, a generální ministr řádu, Duch svatý, spočívá stejně na chudých i prostých.“*⁸ Proto musíme naslouchat hlasu chudých a prostých, zvláště těch mezi námi, protože jejich hlas je často hlasem Ducha svatého, jejich volání je voláním Ducha svatého, jejich žádost je žádostí Ducha svatého. Modlím se, aby každý z nás, kdo má vedoucí službu, byl pozorný a poslušný k volání Ducha svatého, který je - jak řekl svatý František - skutečným generálním ministrem Řádu.

Poslední věc, na kterou bych rád upozornil, je najít cestu zpět ke skutečnému duchu **slavení**. Oslava je vždy radostná a s vděčným duchem. Duch svatý je duch radosti, duch sdílení a přijímání, duch díkůvzdání, duch jednoty. Když slavíme tato osmisetletá výročí, měli bychom pamatovat na velké činy a dary od Boha, děkovat za ně, a to vše s radostným srdcem, otevřeným Bohu i sobě navzájem. Také vás zvu, abyste znovu zapálili oheň, který v našich srdcích zapálil Duch svatý, když jsme se poprvé cítili povoláni být sekulárními františkány. Kéž jsou tato léta pro nás časem návratu ke kořenům, vzdáváním díky Bohu v radostném duchu! Kéž jsou tato léta pro nás časem k posílení bratrského ducha v bratrských společenstvích všech úrovní našeho řádu! Poučení o naší minulosti a intenzivní život v přítomnosti nám dávají naději na skvělou bu-

doucnost. Modlím se za všechna bratrská společenství, zvláště za místní po celém světě, aby tato výročí oslavila v radostném duchu, majíc „*Ducha Páně a jeho svaté konání*“⁹.

Nakonec vás všechny zvu, abyste se společně se sv. Bonaventurou modlili za dary Ducha svatého a jsem si jist, že nám Bůh dá ducha obnovy, ducha síly, ducha jednoty a ducha radosti.

Skrze Tebe (Ježíši), prosíme milosrdného Otce, jehož jednorozený Syn se pro nás stal člověkem, byl za nás ukřižován a oslaven, aby na nás seslal ze své pokladnice sedminásobného Ducha milosti, který na Tobě spočinul v celé své plnosti:

ducha moudrosti, který nám umožňuje vychutnávat ovoce stromu života, kterým jsi skutečně Ty sám;

dar porozumění: který osvětluje naše vnímání;

dar opatrnosti, který nám umožňuje jít ve Tvých stopách;

dar síly: k odolání náporu našeho protivníka;

dar poznání: k rozlišování dobra od zla světlem Tvého svatého učení

dar zbožnosti: obláci se do lásky a milosrdenství;

dar bázně: k ústupu od všeho špatného a k žití v tichosti v bázni před Tvým věčným majestátem.

To jsou věci, za které prosíme. Dej je ke cti svého svatého jména, kterému s Otcem a Duchem svatým budiž všechna čest a chvála, díkyvdání, sláva a vláda navěky a navždy.

Amen.

Váš bratr a váš ministr

Tibor Kauser
Generální ministr CIOFS

---

1 Sv. František: Dopis věřícím I.

2 Sv. František: Dopis věřícím I.

3 1Kor. 6:19

4 Fragment nalezený v rukopisu Worchesterské katedrály

5 Sv. František: Závět' 14

6 Řehole SFŘ 18

7 1Cel 2 IV 488

8 Cel II CXLV

9 RB 10:8

Milé sestry a bratři, ráda bych vám předala poděkování naší severoevropské koordinátorky, členky předsednictva naší Mezinárodní rady Diny, jejímž domovem je Ukrajina.

Všichni se jistě modlíme za ukončení nesmyslné války a mnozí z nás zaslali i finanční dar.

Dina píše:

Z dopisu Diny Shabaliny z 12. 4. 2023

...Chtěla bych vyjádřit své nejhlubší poděkování vám všem, kteří se modlíte a kteří podáváte pomocnou ruku bratřím a sestrám z Ukrajiny!

Mnozí z nich si díky tomu mohli koupit dříví na vytápění domů v této těžké zimě a mnoho starších bratrů a sester si mohlo koupit léky. Díky vaší pomoci mohlo mnoho rodin zaplatit účty za energie a koupit jídlo a oblečení. Také jste podpořili ty, kteří přišli o práci v důsledku války, jejichž domy byly zničeny nebo poškozeny. Jménem těchto všech mých bratří a sester vám chci říci - MOC DĚKUJI!

Pán ať vám žehná a stonásobně oplatí za všechno dobré, co od vás dostáváme!...

A já jen připojím poznámku - pokud byste někdo cítil potřebu opět finančně přispět, stále je to možné na účet národní rady: 189969375/0300 s poznámkou „dar pro Ukrajinu“, event. v.s. 11 (shromážděné finance odesíláme na účet CIOFS, zřízený pro tento účel).

Markéta Terezie od dítěte Ježíše

Putovní ikona Královna františkánské rodiny Regina familiae franciscanae

Naše národní společenství bude od září do prosince 2023 hostit tuto putovní ikonu. Konkrétní program putování budeme ještě dotvářet, zatím doufáme, že Ikonu představíme na naší národní pouti na svatém Hostýně.

Zde přinášíme několik základních informací:

CO JE IKONA?

Ikona je řecké slovo, které znamená obraz, portrét. Obvykle se jedná o obraz namalovaný na dřevěné desce pokryté plátnem a základním nátěrem. Je malován pomocí přírodních pigmentů smíchaných s vaječným žloutkem. Čistý zlatý list se používá pro svatozář a pozadí.

KDY SE IKONA ZRODILA?

První ikony se objevily ve 4. až 5. století, před rozdělením východní a západní církve v roce 1054. V západní církvi ikony vzkvátaly až do konce 14. století. Později, když se v západní církvi ujaly další umělecké trendy a styly, význam ikony pohl. Od druhé poloviny 20. století však ikony prošly renesancí.

PROČ JSOU IKONY DŮLEŽITÉ?

Ikona představuje touhu člověka vidět svého Boha. Boha, který se stal člověkem. Je to prostředek, který pomáhá věřícímu modlit se a přiblížit se k Bohu.

JAKÝ JE VÝZNAM IKONY?

Ve Starém zákoně Bůh zakázal svému lidu vytvářet si jakýkoli Jeho obraz. Ikona Boha se zrodila spolu s Ježíšovým narozením do světa, kdy neviditelný Bůh přijal lidskou přirozenost a stal se jedním z nás. Ikona Ježíše Krista je první ze všech ikon. Druhá je ikona Matky Boží, protože Maria je nositelkou Boha. Ikony svatých jsou odrazem Kristovy svatosti. Ikona vždy představuje Krista a ty, kteří jsou mu podobní a kteří žijí věčně v Jeho tajemství.

CÍRKEVNÍ TRADICE IKON.

Oživení zájmu o teologii a duchovnost východních ikon se projevuje již několik desetiletí. Je to známka rostoucí potřeby autentického duchovního jazyka křesťanského umění a umožňuje nám dotknout se reality duchovního a eschatologického světa.

Naše nejstarší tradice plně sdílená s našimi ortodoxními bratry učí, že jazyk krásy, který slouží víře, je schopen zasáhnout lidská srdce a pomoci jim vnitřně rozpoznat Toho, kterého toužíme zobrazit - Ježíše Krista, Syna Božího, který se stal člověkem, který je „stejný včera, dnes i navěky“ (Žid 13, 8). *"Stejně jako čtení knih umožňuje naslouchání živému slovu Páně, tak i pozorování namalované ikony umožňuje těm, kdo ji kontemplují, přistoupit k tajemství spásy pomocí zraku. To, co na jedné straně představuje inkoust a papír, je na druhé straně zachyceno v ikoně, díky různým barvám a dalším materiálům."* (Sv. Jan Pavel II., Apoštolský list „Duodecimum Saeculum“)

IKONA KRÁLOVNA FRANTIŠKÁNSKÉ RODINY

Ikona Královna františkánské rodiny byla vytvořena v roce 2018 v Litvě před 3. evropským kongresem SFŘ a YouFra. „*Kdo věří ve mne, z jeho nitra potečou řeky živé vody*“ (Jn 7,38)

17. března 2018 byla ikona *Regina Familiae Franciscanae* posvěcena a zahájila svoji pout' mezi evropskými bratrskými společenstvími SFŘ a YouFra.

Posláním pouti ikony je navštívit všechna místní bratrská společenství SFŘ a YouFra, ale může být uctívána také ve františkánských náboženských komunitách a františkánských farnostech. Bylo by také vhodné přinést ikonu nemocným členům bratrských společenství. K tomu lze zvolit konkrétní obřad uctívání Ikony (slavnostní, běžný nebo soukromý).

(překlad : Markéta Terezie od dítěte Ježíše)

PO STOPÁCH FRANTIŠKOVÝCH

Tak jsme se dočkali. Po dvou letech příprav a covidových odkladů jsme mohli vyrazit po Františkových stopách do míst jeho působení. Tomu byl zcela uzpůsoben program naší pouti. Jak zmínil náš duchovní doprovázející bratr Eliáš OFM: „Abychom navštívili místa všem františkánům blízká, kde se mohou cítit jako doma, neboť tam František žil a jeho odkaz je tam zvláště citelný.“

Nejdřív jsme se však museli přemístit. Cílem první etapy po cestě napříč Českou republikou (v našem případě z moravsko-slovenského pomezí) přes Brno, Prahu a České Budějovice byl Gmünd in Kärnten. Leč ještě před překročením česko-rakouské hranice byla sloužena mše svatá ve starobylém kostelíku v jihočeském Velešíně, kde se k nám také připojili poslední účastníci poutě ze západních Čech.

Po noclehu v útulném starobylém korutanském hotýlku po prvním dnu cesty už jsme vyrazili směr Venetie ke svatému Antonínovi do Padovy. Tam byla po prohlídce baziliky a modlitbě u Antonínova hrobu sloužena mše svatá v kapli vedle baziliky. Procházku tímto městem jsme spojili s návštěvou kapucínského kláštera a svatého Leopolda Mandiče OFM Cap. Všechna místa, která jsme navštívili, jsme mohli zakoušet v pravdě poutnickém duchu. S prostorem pro poznávání i pro rozjímání, se společným růžencem a Korunkou k Božímu milosrdenství v autobuse...

Po příjezdu do Assisi jsme navštívili kostel Santa Maria Maggiore, kde byla sloužena mše svatá a ve kterém jsou také uloženy ostatky blahoslaveného Carlo Acutise. Tam jsme se také potkali se samostatně putující skupinkou z MBS Brno kapucíni. Další putování nás už zavedlo do Los Angeles – hotelu v Santa Maria degli Angeli, „za rohem“ od stejnojmenné baziliky a nám tak drahé Porciunkuli.

V neděli jsme prožili bohoslužbu v kapli svatého Bonaventury v bazilice svatého Františka obohacenou o krásný a dojemný obřad vstupu do řádu sestry Hanky Kláry z MBS Fulnek. Celý den jsme poté strávili v Assisi a měli možnost, jak rozjímat u Františkova hrobu, tak navštívit katedrálu svatého Rufina, kostel svaté Kláry s jejím hrobem, kostel Santa Maria sopra Minerva i kostel nad Františkovým rodným domem. A odpoledne i kostel svatého Damiána za městem.

Zvlášť podmanivá byla večerní májová pobožnost s růžencem v bazilice Panny Marie Královny andělů. Byl to slovy nepopsatelný prožitek souznění mnoha stovek duší doprovázený nádherným zpěvem litaní bratří františkánů během průvodu Porciunkulí i po venkovním prostranství - vyzařujícím světlo a teplo rozžatých svící, ale zvláště povznášející pokoj usebrání a rozzářených srdcí.

Při východu z baziliky v procesí jsem si všiml bokem stojící, přihlížející mladé rodiny se dvěma malými holčičkami. Jedna z nich měla v ruce svíci jako ostatní účastníci průvodu. Tak jsem svoji svíčku podal

sestřičce. Do zpěvu řeholníků zaznělo sotva slyšitelné grácie. Při prolínání procesí před návratem do baziliky jsem si všiml, že se rodinka zařadila na konec průvodu – radostná, zářící.

Prostranství před průčelím baziliky jsme si spojili i s naší společnou denní modlitbou. Večer jsme se tam scházeli k modlitbě nešpor. Přidávali se k nám i odděleně bydlící sestry a bratři z Brna. Poněkud pikantní je, že se přitom mohli osobně představit bratři a sestry ze společenství z brněnských Husovic a MBS Brno kapucíni.

Následující den jsme vyjeli do kouzelného, horského prostředí Greccia. Tam byla sloužena mše svatá, při které jsme přezpívali vícero klasických českých koled. A to byl pro nás možná větší zážitek než pro řádové sestry odněkud z Indonésie, které takové nápěvy patrně slyšely poprvé v životě. Dále jsme navštívili Santuario Fonte Colombo, Cantalice, Foligno.

V úterý musel organizátor pouti pan Miklas poněkud zaimprovizovat, ale k tomu on byl připraven neustále. A stálo to za to. Vícemístnými taxíky jsme vystoupali do pohorí nad Assisi do oblasti Carceri, kde jsme mohli sloužit mši svatou u polního oltáře v přírodě. Požehnaný čas v požehnaném prostředí lesních jeskyň a poustevn prvních bratří. Vskutku inspirativní, povzbuzující.

Při dalším pokračování naší cesty jsme v Piandorce, kde podle legendy svatý František založil řád sekulárních kajícníků po chvilce hledání našli nově zbudovaný památník. I k překvapení některých místních obyvatel. A pak už jsme nabrali směr La Verna.

Místo udělení Františkových stigmat je vysoké svou polohou a hluboké svým působením. Naši poslední poutní mši svatou jsme sloužili v kapli u baziliky a následně jsme měli dost času k rozjímání i v kapli udělení stigmat a v celém areálu. Než jsme absolvovali improvizovanou křížovou cestu v přilehlých lesích.

To všechno v nás doznívalo až do společné odpolední modlitby místních řeholníků, po které následovalo procesí k místu udělení stigmat za jejich oslavného zpěvu. Pro nás to byl další z hlubokých prožitků duchovní jednoty a pospolitosti. A takto rozpoloženi už jsme se nasměřovali k domovu. Bohu díky.

Poděkování patří také všem, kteří nám takovým způsobem umožnili prožít slavnost seslání Ducha svatého, památku Panny Marie Matky církve i svátek navštívení Panny Marie. Panu Jindřichu Miklasovi za organizaci pouti, otci Janovi [OFMCap.](#), stejně jako bratru Samuelovi OFMCap. za jejich službu a obdobně P. Bohuslavovi ze Staré Bělé. Poděkování patří i oběma řidičům za bezpečnou jízdu a připravované občerstvení. Ovšem největší dík patří naší drahé sestře Markétce Kubešové za dlouhodobou přípravu, a zvláště otci Eliášovi OFM za službu, zasvěcené doprovázení, ohromné nasazení a v neposlední řadě i za udržování veselé nálady.

Díky tomu všemu jsme mohli prožít opravdu požehnaný čas v krásném společenství na místě, kde františkánství vzniklo a kde je doslova hmatatelné. A také se více sblížit mezi sebou. S těmi, s nimiž se už trochu známe, ale také poznat například dvě švagrové Aničky, jejichž rodiče odešli v minulém století do rumunského Banátu. Nebyli tam však místními nikdy zcela přijati, a tak se ony se svými rodinami vrátily v devadesátých letech do Čech. Ani tady je nečekalo nic snadného. Ale navzdory všem životním těžkostem mohou být pro mnohé z nás vzorem víry i příkladem šíření Kristova pokoje.

Věřím, že i navzdory poněkud náročnější zpáteční cestě, která pro některé z nás trvala jenom málo přes dvacet hodin všichni poutníci načerpali duchovní osvěžení a budou se k tomuto putování ve vzpomínkách vracet s radostí. Buď vůle Tvá.

z dosud živých vzpomínek vylovil br. Vendelín – služebník OFS

Oblastní pouti v květnu – měsíci mariánských poutí

Zpráva z pouti seniorů do Hájku u Prahy

Senioři z Prahy a okolí a z Plzně putovali 18. 5. 2023 do františkánského poutního místa k panně Marii Hájecké v Hájku u Prahy.

Loreta v Hájku je jednou z prvních kopií svatého domu v italském městě Loreto o kterém se věřilo, že v něm žila v Nazaretě Panna Maria.

Více se o klášteře v Hájku u Prahy dočteš na webu <https://hajek.ofm.cz>

Pout' do Hájku inicioval před lety František Reichel OFS. Po letech se stala tradiční a stálou součástí programu hájeckých poutí. Letos se účastnilo přes padesát poutníků. Devatenáct jich přijelo z Plzně spolu s knězem Janem Nepomukem OFM, který sloužil mši svatou. Někteří terciáři senioři z Plzně jsou ještě zaměstnaní a vzali si kvůli pouti dovolenou. Spolu s Janem Nepomukem sloužil i kněz Filip Jan Rathouzský OFM z kláštera PMS v Praze. Filip má klášter a poutě na starost a je známý svým vynikajícím kuchařským uměním.

Pán pouti žehnal počasím i novým nafukovacím stanem nad podiem s oltářem.

Luboš Kolafa OFS

Zpráva z oblastní pouti k Panně Marii Svatohorské

Tradiční františkánská mariánská pout' na Svatou Horou proběhla 8. 5. 2023 opět za pěkného počasí. Před sedmi lety její tradici založili terciáři z MBS Plzeň. Letos se jí zúčastnilo kolem 40 poutníků z Plzně, ze Sušice, Černošic, Prahy a Mladé Boleslavi a tři poutnice z farnosti Severní předměstí Plzeň. Mši svatou celebroidal Marek Jan Vilímek OFM. U oltáře mu pomáhali br. Pikeš, jáhen ze Sušice a bratr františkán OFM z Prahy PMS, který na pout' doprovázel sestry misionářky milosrdenství

Jako raritu zapisují, že Lída Kučerová z MBS Plzeň šla pout' už v sobotu ráno z Plzně pěšky a na Svatou Horu dorazila v neděli. Dobrých skoro 80 km. Je to opravdu v jejím zralém věku výkon hodný zápisu do kroniky.

Zažili jsme společné sdílení při jídle v refektáři kláštera a pak v zasedací místnosti duchovní promluvu Marka Vilímka OFM na téma sv. František a Panna Maria. Stejně jako František a jako Panna Maria i my všichni můžeme nosit Pána ve svém srdci.

Odpoledne jsme se modlili křížovou cestu na Toufarově louce. Šly s námi i věkem starší sestry o hůlce.

Luboš Kolafa OFS

Mariánská pouť Prahou ve znamení česko-slovenského bratření

Staletá tradice putování Matkou našich měst za Matkou Církve, na jejímž obnovení má jako na mnoha jiných poutích zásluhu náš nezapomenutelný bratr František Reichel, získala již před časem také podobu „družby“ s bratry a sestrami ze slovenského Františkánského svetského rádu. Obliba této pouti ze slovenské strany je výzvou pro nás Čechy: nejen početností poutníků, ale i jejich zpěvností. Letos ze Slovenska přijelo 46 bratří a sester, a účast na sobotní pouti se zdála být vyrovnaná; i ve zpěvu - zatímco loni kostelem Panny Marie Andělské na Hradčanech zněly slovenské mariánské písně, a u toho zůstalo i během návštěv dalších kostelů - tentokrát jsme zahájili českou písní, a ani v ostatních kostelech jsme se nenechali zahanbit. Naše „jednička“, „Budiž vděčně velebena“ i za doprovodu varhan pouť zahájila, a velikonoční „Vesel se nebes královno“ si vysloužila i volání po opakování.

Bratr Pavel Vaněček (od sv. Františka z Prahy-Krč) pověřený Národní radou, se organizace pouti zhostil již se zkušeností minulých let. Mše svatá u Panny Marie Andělské byla slavná účastí pěti kněží (dva ze Slovenska) všech tří řádů, (bratři kapucíni i svým provinciálem). Hlavním celebantem byl minorita Kryštof Skibinski OFMConv, duchovní asistent naší Národní rady. Jeho kázání o hlubokém vztahu sv. Františka k Panně Marii, o její důležitosti jako „Chrámu církve“ pro naši duchovní cestu bylo pro tuto pouť „šité na míru“. Hodina a půl v klášterní zahradě posloužila nejen občerstvením na další cestu, ale i příležitostí k setkávání, sdílení, besedování. Posily bylo třeba: Praha je už opět vyhledávaná turisty z celého světa, a po naší poutní trase z Hradčan po Loretě – Jezulátku - sv. Františkovi u křížovníků, Mariánském sloupu na Staroměstském náměstí, u sv. Jakuba minoritů, a Josefa kapucínů na náměstí Republiky, až k Panně Marii Sněžné našich „bratří menších“ - tak nebylo úplně snadné se „propasírovat“ a v takovém počtu i neztratit. Vůdčím znamením nám byl malý dřevěný křížek nad hlavou; ten připomínal i svého řezbáře, milovaného bratra Česlava, od jehož „transitu“ na věčnost – tím i od jeho účasti na těchto poutích - s křížem i v hábitu - letos uplynulo 10 let.

Slovenští poutníci přijeli do Prahy už ve čtvrtek, a na pátek měli přání: návštěvu Anežského kláštera. Sv. Anežka Česká je hlavní patronkou františkánské rodiny v českých zemích. Anežka „Přemyslovna“ je ale také po své matce Konstancii - po přeslici - příslušnicí dynastie Arpádovců, vládnoucí už tehdy i v Horních Uhrách - dnešním Slovensku. Svatořečení Anežky v samotném závěru česko-slovenské federace tedy mělo i svou dávnou hlubokou duchovní spojitost. Navíc, uherský král Ondřej II., otec sv. Alžběty, patronky celého našeho Sekulárního františkánského rádu, a Konstancie byli sourozenci, a tedy Anežka a Alžběta Uherská-Durynská, byly sestřenice. V rozmezí 13. a 17. listopadu tedy každoročně slavíme svátky zásadní důležitosti pro naši františkánskou rodinu - jak v Čechách, tak na Slovensku.

Při té návštěvě Anežského kláštera jsem měl příležitost připomenout ještě jednu, méně známou duchovní spojitost mezi oběma svatými sestřenicemi. Den předtím jsem zalistoval v monografii prof. Jaroslava Polce „Světice Anežka Přemyslovna“ (Česká katolická charita, Praha 1988), a v kap. 4 „Anežka zachránkyně života“ se objevuje jméno duchovního rádce svaté Alžběty, s nímž se můžeme setkat ve františkánském breviáři (str.477 a násl.) Tam už po smrti Alžběty Konrád z Marburgu jako její duchovní rádce vydává svědectví důležité pro proces jejího svatořečení, o jejím životě po zapuzení rodinou, kdy ona - služebnice chudých - se stala sama bezdomovkyní. O pár let předtím (1226 - v roce úmrtí sv. Františka) se Konrád objevuje v Čechách jako jeden z kněží pověřených hlásáním další křížové výpravy. Přichází tam ale „krajně nevhod“: otec Anežky, král Přemysl Otakar I. právě chystá „trestnou výpravu“ do Rakous, aby se pomstil rakouskému vévodovi za překazení jeho úmyslů s provdáním Anežky římskému císaři. Konrád je totiž ve své misi úspěšný: řada českých šlechticů dává najevo svou ochotu křížové výpravy se zúčastnit. Tím ale oslabují vojenskou sílu krále planoucího po pomstě. Král svou nenávist rozšiřuje na kněze Konráda, rozhodne

se ho nechat zabít. S úmyslem se netají, s hledáním najatého vraha nejde daleko: za peníze je k tomu ochoten jeho vlastní notář! K tragédii se schyluje na královském hradě Loket. Anežka, tehdy patnáctiletá, přibíhá do síně, kde kněz Kristův již leží na zemi, a vrah třímá v ruce meč - za přihlížení davu dvořanů! Anežka zasahuje jako „deus ex machina“: zadrží vraha, knězi vymůže příležitost ke svaté zpovědi. To má účinek duchovního blesku z nebe: král otec si uvědomuje, že i kněz potřebuje svátost smíření má-li předstoupit před Boha; což teprve osnovatel vraždy! A tak se zázračně obrátí, s ním i jeho najatý vrah, a oba prosí svou oběť o odpuštění! Dívka Anežka - která se mohla také cítit ve své ženskosti potupena pletichami „na nejvyšších místech“ - dává najevo své horoucí srdce pro Krista: osnovatele vraždy zachraňuje od „smrti věčné“, kněze Konráda - od smrti časné. Konrád z Marburgu pak duchovně doprovází její sestřenicí Alžbetu v její křížové cestě ke svatosti.

Prof. Polc jako znamenitý znalec českých církevních dějin vyslovil myšlenku o roli žen v české královské dynastii Přemyslovců: jako by to byly právě ženy (Ludmila, Mlada, Dagmar, Anežka...), které svou duchovností zástupně zahlazovaly těžké prohřešky proti Bohu u svých mužských rodových příslušníků. V případě svaté Anežky pak bylo třeba před slovenskými návštěvníky připustit, že ona duchovní rodová dimenze přicházela spíš „z Uher“. Nicméně sousoší svaté Anežky, dílo českého sochaře Karla Stádníka, zdobí katedrálu sv. Víta na Pražském hradu. Tu měli příležitost slovenští bratři a sestry navštívit v neděli. I s výkladem bratra Pepy Lacmana (od nás, od sv. Anežky na Spořilově) ještě před mší svatou. Jakousi „tečkou“ za Mariánskou poutí Prahou pak bylo krátké zastavení u baziliky sv. Jiří, s připomínkou hrobu sv. Ludmily. Obnovená svatováclavská vinice s výhledem na Prahu kousek od Starých zámeckých schodů ještě víno na rozloučení nedodala: čišší vína posloužila vinice Mělnická, odkazující k babičce Ludmile, pramáti víry v Čechách.

P.S.

Sestra Monika Olečková (Národní rada a MBS Spišská Nová Ves), kterou známe i z našich setkání na sv. Hostýně a Velehradu, ihned po letošní pouti rovnou učinila rezervaci ubytování na příští rok! Hotel Charity Marianum na Vinohradech je k tomu „jako stvořený“. Tedy můžeme se těšit na pokračování v našem bratření! Bohu díky!

Bratr Irenej

Zpráva z pouti k hrobu Dr. Noska 2023

Milí přátelé

pout' do Poříčí se vydařila, i když Praha měla současně připomínku výročí biskupství v katedrále. MBS Jihlava dorazilo autem, Jenda Pečený sloužil jako jáhen u oltáře. Místní kněz si pozval nejen dobrého varhaníka, ale i trumpetistu, takže to vypadalo na fanfáry. Biskup Tomáš se osvědčil už i informovaností o bratru Noskovi (Míla mu poslal několik podkladů). Z politiků dorazil Marek Výborný a Pavel Svoboda. Jirka Zajíc pak moderoval besedu s biskupem v přílehlé farní místnosti (někdejší škole).

U hrobu se po modlitbě ozvala pravnučka Dr. Noska s kritickým vyjádřením k politice KDU, ale nedošlo k polemice: odpovědi se ujal biskup jako bývalý vojenský kaplan, ale už v soukromé debatě s pravnučkou uvnitř místnosti krásně připravené a bohatě nabízející pohoštění. Míla i jeho Lidunka, oba už s velice křehkým zdravím, byli spokojeni. Ale scházelo tam mládí...

Těším se na kapitulu, snad se mi podaří dostat i do Moravské Třebové.

Irenej, pokoj a dobro

P.S. Tam k tomu nebyl prostor, ale mám informaci o postupu zpracování časopisu Lidový hospodář: doktorand Pavel už má 560 fotokopií, které ukládá do pěti souborů v PDF, do konce dubna by mohl být hotov. V květnu se mohu dát do další fáze práce.

Lubomír Mlčoch OFS

SLOVÁCI NA SLOVÁCKU

S pevností naší víry nemíváme problém ve chvílích, kdy cítíme blízkost a přízeň Boží. O pokornou otevřenost a důvěru bychom však měli usilovat zvláště ve chvílkách temnějších, v situacích, kdy hledáme směr... Františkánská spiritualita je do každého počasí, do každé situace, do každého života.

... i tyto myšlenky zazněly libozvučnou slovenštinou v místě setkávání východních a západních evropských proudů víry ve Velehradské bazilice v sobotu 17. júna, v průběhu národní pouti Slovenského svetského františkánského rádu. Slavnostní mši svatou celebroidal provinciál rádu kapucínů na Slovensku P. Norbert Pšenčík za spoluúčasti kustoda minoritů, národního duchovního asistenta a dalších regionálních i místních asistentů. Na místě s velkomoravskou historií tak drahou oběma národům, s níž se účastníci pouti blíže seznámili během prohlídky podzemí baziliky po bohoslužbě.

Ježíš se nám odevzdává pokorně každý den při proměňování v eucharistické oběti. Tak nás zve k sobě, měli bychom ho jako svého Pána ctít i následovat... zaznělo také z úst P. Martina Kollára OFMConv při odpolední adoraci před vystavenou Nejsvětější svátostí spolu s chválami, prosbami s poděkováním.

Celá pouť, při které bylo vedle všech slovenských nářečí slyšet třeba také goralštinu či maďarštinu ze Žitného ostrova byla doprovázena jednotným zpěvem. Jako při nedávné pouti Prahou. Tentokrát však umocněné tím, že zpívaná oslava dobrého Boha vznášející se ke klenbě baziliky a skrze ni ke klenbě nebeské vycházela z téměř tří set hrdel účastníků pouti. Naši „federální“ sekulární františkánští bratři a sestry zpívají často, rádi a dobře. A už si také z podnětu neúnavné organizátorky takovýchto akcí sestry Moniky Olečkové, objednali ubytování na další ročník Mariánské pouti Prahou.

S radostí vám všem též vyřizují srdečný pozdrav přání a dobra od slovenského národního ministra SFR bratra Damiána. Bohu díky.

br. Vendelín – služebník OFS

Oblastní setkání terciářů ve Šternberku

V neděli 18. 6. 2023 se uskutečnilo oblastní setkání terciářů ve Šternberku. Navázali jsme tak na loňské radostné a přátelské oblastní setkání v Olomouci a pozvali tentokrát okolní bratrská společenství k nám do Šternberka. Připutovalo 35 bratří a sester ze společenství Šumperk, Opava, Moravská Třebová a Olomouc, k nim se připojilo 18 našich terciářů ze Šternberka, takže jsme úplně zaplnili kapli svaté Anežky České v klášteře sester klarisek-kapucínek, kde se obvykle scházíme k našim pravidelným měsíčním setkáním.

Na začátku jsme se pomodlili společně se sestrami modlitbu breviáře a pak se ujal slova duchovní asistent šternberského společenství P. Pavel Uhřík, který zrovna v tento den oslavil výročí 50 let kněžství. Povzbudil nás některými příklady ze svého života na cestě se svatým Františkem. Poté jsme se všichni shromáždili v presbytáři kaple, kde jsme se mohli setkat s místními sestrami, které žijí v klauzуре. Od matky představené sestry Anežky jsme se dozvěděli informace o spiritualitě sester klarisek-kapucínek, o životě v klášteře, denním režimu modlitby a práce i o klášteře samotném. Sestry přišly do Šternberka před 33 lety. Zpočátku žily v provizorních podmínkách na faře a od roku 1996 v nově postaveném klášteře projektovaném terciářem architektem Tomášem Černouškem s vitráží od Jana Jemelky na motivy Chvalo zpěvu stvoření. Sestrám vděčíme za mnohé modlitby, ale také za jejich pohostinnost a sdílení.

Po návštěvě kláštera jsme se přesunuli na farní zahradu, kde jsme "posilovali bratrství" u kávy, dobrých buchet a při opékání špekáčků. Tady jsme využili možnost blíže se seznámit a popovídat si v menších skupinkách. Pro naše hosty byla také zajímavá prohlídka farního kostela Zvěstování Páně s krátkým výkladem a závěrečnou modlitbou. Kolem 18. hodiny jsme se rozjeli do svých domovů posíleni nejen dobrým pokrmem, ale také obohaceni prožitkem společenství. "Pán nám dal bratry!" A také sestry! Bohu díky.

Marie Slimaříková a Vítězslava Nováková
MBS Šternberk

Ze života českých terciářů
Převzato ze slovenského časopisu Františkánská rodina <https://ofs.assisi.sk/>

Farma Melcher s františkánským Tau ve svém logu

Provedu vás rozvětveným příběhem lidí, kteří se naučili spoléhat na Boha a byli ochotni se pustit pod jeho vedením do dobrodružství podnikání v zemědělství a žít v souladu s přírodou.

Seznámím vás s rodinou Melcherových a její cestou s Pánem Božím královstvím. Začnu majiteli farmy.

Miroslav Melcher ml.

Pověz mi něco o sobě...

Jmenuji se Miroslav Melcher ml. Je mi 42 let. Bydlíme s rodinou na farmě v Červených Dvorcích č.p. 11. Červené Dvorce jsou osadou v blízkosti města Sušice, v údolí řeky Otavy a stoupají ve stráni hory Svatobor. Ve Dvorcích bydleli v malé chalupě od roku 1952 náš děda s babičkou. Já a můj bratr Radek jsme bydleli s rodiči ve městě Sušice a k babičce jsme jezdili na prázdniny. Později zde bydleli a bydlí i moje rodiče. Ze Sušice pochází i moje milovaná žena Kateřina. Je matkou našich sedmi dětí, provozujeme domácí

sýrárnu v jejímž erbu je františkánské Tau, protože jsme terciáři sv. Františka z Assisi

Podnikáte v soukromém zemědělství. Jak to vlastně funguje?

Sýrárna

Hospodaříme na farmě se svojí manželkou a dětmi a zapojeni jsou aktivně i naši rodiče z obou stran, můj bratr Radek a další přátelé. Sýry vyrábíme z čerstvého bio mléka od našich kraviček, které se pasou na úpatí hory Svatobor. Nekrmíme je ani senáží ani siláží, pouze senem a pastvou z horských šumavských lučin. Sýry vyrábíme ručně, podle vlastní receptury a „s přidanou hodnotou františkánského pokoje a dobra“ přímo na naší farmě. Jsme křesťanská rodina a veškerý náš život je založený na katolické víře a úctě k lidem. Spoléháme na Pána Boha a v tomto duchu vychováváme i naše děti. Když jsme se stali terciáři sv. Františka, začali jsme se modlit a vyprošovat pokoj a dobro pro nás, naše zákazníky a jejich blízké. Zvolili jsme symbol Tau do našeho firemního loga. Dál se snažíme o františkánskou misii u našich zákazníků – přátel, kteří k nám chodí pro sýry. Jsem šťastný, že Pán zavolal svatého Františka a já ho mohu následovat. Děkuji Bohu i za bratry kapucíny a bratrské společenství, bez kterého by toto následování nebylo opravdové. Musím dodat že bez rodiny a našich přátel bych nezvládl vůbec nic. Pracujeme naplno šest dní v týdnu. V neděli uděláme jen nejnnutnější práce. Neděláme sena ani žně. Jdeme na mši svatou a jsme spolu.

Pastviny

Dvacet let jsme chovali ovce. Považujeme je za biblická zvířata. Ovce nás naučily hodně o sobě i o lidech. O tom co do nás i ovcí vložil Bůh. V roce 2019 zlikvidoval naše ovce vlk. Skončili jsme s jejich chovem a

nyní se věnujeme pouze sýrárně. Základem pro mléko je půda o kterou se snažíme co nejvíce starat. Hnojíme, vápníme, vláčíme. Tráva ovlivňuje chuť a kvalitu mléka. Záleží také na vodě, kterou z nebe dostáváme od Boha. Drny je však třeba také jednou za nějaké období zorat a znovu zasít, aby kvalita luk rostla. Stádo krav má přibližně 15 až dvacet kusů plemena Chester, které je pro výrobu sýrů ideální. Dojíme ráno a večer. Máme i pár jalovic a býků k výkrmu a porážce. Telatům se daří opravdu dobře. Každou krávu známe a některé mají i jména. Od jara do podzimu se krávy pasou. Přes zimu jsou ve stáji, kde jsou krmeny senem. Přikrmujeme je mačkaným obilím z vlastní produkce. Slámu kravám podestýláme. Z ní je pak kvalitní hnůj. A tak vzniká uzavřený koloběh přírody stvořené Bohem. Pasterní zvonce na kravách posílají děkovaný vzkaz Bohu a zároveň připomíná švýcarský způsob chovu a pomáhá k jejich lokalizaci. Krávy jsou každý den v kontaktu s hospodářem a tak mezi nimi vzniká blízký vztah.

Pověz nám Mirku něco o své cestě k víře a k následování sv. Františka

Vyrůstal jsem v nepraktikující polověřící rodině. Chodili jsme jen jednou za rok na půlnoční. V mých sedmnácti letech mě Pán povolal skrze „nehodné“ přijetí jeho Nejsvětějšího Těla při velikonoční vigílii, na kterou jsem toužil jít.

Následoval křest v 18 letech, který mi otevřel dveře do života plného posvátných tajemství. A dobrodružství: první zamilovanost do Pána a jeho církve a nakonec láska s mojí budoucí ženou. Když jsme jednoho jarního dne šli kolem kapucínského kostela řekli jsme si s Kateřinou, že požádáme bratra kapucína, který byl tehdy v klášteře sám, o přípravu na manželství. Po přijetí nás začal připravovat s přestávkami dva roky. Tam jsem poprvé slyšel o terciářích. Na můj dotaz, co všechno mám udělat, abych se stal terciářem mě otec kapucín odpověděl: „spíš se ptej, kolik milostí obdržíš.“

V roce 2001 jsem poznal svoji nastávající ženu Katku a začali jsme hospodařit. Nejprve jsme měli pár oveček. Tedy spíše Mírek je jako hobby pásal na louce jeho rodičů a u souseda. V roce 2005 se náš soused rozhodl prodat dům a tak jsme si i my mohli koupit první vlastní pozemky i s bydlením. V té době už probíhala naše příprava na manželství a možnost bydlet ve Dvorcích, ale ne s rodiči jsme brali jako zázrak. Svatbu jsme měli v roce 2007. Založili jsme farmu. Táta už měl tři kravky a my chov ovcí, které jsme pásali v Národním parku Šumava. Život, který s rodinou vedeme, je opravdu velmi náročný. Každé dítě, které nám bylo dáno je pro nás nezaslouženým darem.

Mám od dětství rád příběhy a tenhle ovlivnil mé myšlenky: : Jeden sedlák zemřel a u nebeské brány na něj čekal sv. Petr. Sedlák se Petra zeptal, zda může vstoupit do nebeského království. Petr však zavrtěl hlavou – ne. Sedlák sklopil hlavu a přemýšlel a zeptal se: proč nemohu vejít? Neudělal jsem nic zlého, a když ano, tak jsem se snažil to hned napravit. Chodil jsem do kostela, byl věrný své ženě a ve víře jsem vychoval naše děti. Pracoval jsem poctivě. Petr však znovu zavrtěl hlavou. Sedlák byl smutný a znovu se snažil obhajovat. Pomáhal jsem chudým, staral se o umírající rodiče. Petr

promluvil: Víím, že jsi dobrý člověk, ale nemohu tě pustit dovnitř pro to, co svíráš ve své ruce. Sedlák otevře dlaň a tam má malou hrudku své půdy. Petře dovol mi si ji vzít na památku s sebou. Vždyť je z nejlepšího pole, které mne živilo. Petr však odvětil: Každý kdo chce vejít, musí vše na zemi opustit. A to je poselství pro všechny, kdo se na zemi sžili s půdou, kdo s ní s láskou pracovali. I já dnes už na zemi musím volit mezi věcmi, které se dotýkají nebe a podnikáním. Jsem přece jen správcem svěřené půdy. Ale jsem také správcem svých slibů. Totiž slibu mé ženě v kostele a dětem při jejich křtu. Snad mi jednou řeknou: byls dobrým manželem, otcem a také dobrým sedlákem. A až půjdu k nebeské bráně doufám, že dokážu pustit ze své dlaně i kus půdy, která nás živila.

Bratři kapucíni potom v roce 2007 přišli do Sušice natrvalo. Pro mne a moji ženu bylo samozřejmé, že jsme jim byli nablízku. Vzájemné vztahy byly a jsou výborné a tak, když se začalo znovu obnovovat místní bratrské společenství sekulárních františkánů, vstoupil jsem do něho se svojí rodinou ve veliké radosti. Řeholní sliby jsem složil 4. října 2014.

Jak vidíš budoucnost Sekulárního františkánského řádu v ČR?

Po dvou volebních obdobích, kdy jsem sloužil jako ministr společenství, se nyní učím být "obyčejným terciářem" a zároveň se snažím novou radu podporovat. Vidím velikou moudrost v rozhodnutí konat jednou za tři roky volební kapitulu, kde může dojít ke změně. Ti, kteří společenství mnoho let táhli si mohou odpočinout a zároveň mohou okusit, že jsou nahraditelní a že nyní se sami mají nechat vést někým jiným, často méně zkušeným někdy i profesně mladším členem MBS. To nutně vede k pokoře a objevení krásy františkánství. Osobně jsem za tu zkušenost velmi rád.

Společenství po několika letech od založení (8 let) dozrálo a usadilo se. To přináší svá pozitiva i negativa. Pozitivní je, že ve vnitřním životě si členové, kteří pravidelně chodí na společenství, osvojili řád a jeho strukturu. Setkáváme se každý týden, kdy první setkání je po pravidelné modlitbě breviáře adorace, druhý týden evangelium, třetí sdílení a čtvrtý formace. Tato struktura je životaschopná, ale i ta je limitována negativy svých členů, kteří na společenství nechodí a nechávají vše na radě a pár skalních členech. Myslím, že to prožívají v mnoha obměnách všechna společenství. Výmluvy všeho druhu známe. Žijeme v době, která je taková, jaká je. Největší problém je v přijetí služby, trvale a věrně, bez zadních vrátek. Toto je problém současné krize duchovních povolání, manželství, otcovství a mateřství, i světských profesních povolání.

Budoucnost našeho řádu vidím ve stálé obnově a touze mít čisté srdce ochotné ke službě a k tomu, co jsme dobrovolně přijali. Náš františkánský slib, který jsme slíbili před Bohem a jeho církví plnit, má všechny zdroje, které potřebujeme, abychom mohli žít naplno a nemuseli duchovně "živořit". Je to jako v zemědělství, v kterém žijí. Když něco nepřijímá vodu, živiny a nemá životní prostor, chřadne a umírá. Stále poznávám, jak dobrotivý Bůh vložil do vsí přírody řád, který když člověk pozná, tak v něm může dobře žít a konat s Boží milostí dobro.

Evangelizace

A ještě jedno je třeba pro náš řád. To je stálá evangelizace. Z duchovního bohatství našeho srdce se vydávat k ostatním a zvat je mezi nás. I když nepřijdou, či odmítnou, nevádí. Naše víra tím ožívá, náš duchovní strom je tím okopán a jemně zavlažen, můžeme díky tomu pustit hlubší kořeny do Boží moudrosti a prozřetelnosti. Touha stále vydávat druhým svědectví je nezbytná. Jinak budeme živořit, stárnout a umírat. Každý z nás má ve svém okolí lidi, které zná a může je oslovit, ale je tu to "ale". Ale on každý sám musí žít naplno s Bohem, aby mohl nejenom oslovit, ale i doprovázet a dlouhodobě být nablízku svému bližnímu a to je lidsky těžké. Když se ten dotýčný, kterého jsme oslovili, doprovázeli a který "nás stál tolik námahy a času" rozhodne odejít a vše jako by bylo ztraceno, nezbyvá než s láskou obejmout sestru pokoru a dobrořečit Pánu. V tom všem může pomoci zdravé a živé MBS. Dobře se o tom mluví, ještě lepší se o tom píše, ale úplně nejtěžší je to žít a v tom je ta pravá františkánská radost.

Manželka Kateřina Melcherová

Jaká byla Katko tvoje cesta s Pánem?

Narodila jsem se v Sušici v roce 1983. Moje maminka se rozvedla v roce 1987 a v 15.7.1989 se znovu vdala v kostele, kde jsem byla tentýž den se svou mladší sestrou pokřtěná. Můj nový tatínek nás adoptoval. V první třídě mě rodiče přihlásili na výuku náboženství a já se zeptala proč. Rodiče mi řekli, že jestli chci, mohu věřit v Boha, je to na mě a já odpověděla: "Tak jo. Zkusím to". Rodiče nechodili do kostela a ne-

modlili se s námi, jen dohlíželi na nás, jestli chodíme a modlíme se a později, jestli jdeme ke svátosti smíření. Do kostela jsme chodily se sestrou samy, a nebo s rodiči mé maminky. V deseti letech jsem začala mít panický strach ze tmy, kdy si se mnou nikdo, ani odborníci, nevěděli rady. Nikdo mi nedokázal vysvětlit, jak reálný je duchovný svět a nikoho nenapadlo mě vzít ke knězi. Až ve dvanácti letech na skautském táboře jsem dostala milost od Pána a já prožila nádhernou chvíli s Pannou Marií, od té noci jsem měla v duši klid, už jsem se vůbec nebála a Panna Maria se stala mojí milující Maminkou.

Pak přišlo manželství a sedm dětí...

Ve svých sedmnácti letech jsem poznala svého nynějšího manžela Miroslava Sebastiana a můj duchovní život nabral čerstvý vítr do plachet. Po pár letech „randění“ jsme požádali našeho zpovědníka bratra kapucína, jestli by nás mohl připravit na svátost manželství. Během těchto dvou let přípravy nás začalo přitahovat františkánství, ale nejbližší společenství bylo v Plzni. Začali jsme hospodařit a bylo těžké do Plzně dojíždět. Kapucíni byli našimi blízkými přáteli a náš život byl s nimi velmi spjat. Bylo pro mě velikou radostí, když jsem stihla složit řeholní sliby 4. října 2014 a hned na to 10. října 2014 nám Pán požehnal naším čtvrtým děťátkem, Aničkou.

Jak se daří velké rodině na farmě?

Dnes už máme s Mirkem sedm dětí. Jmenují se: Kačka (2008), Eliška (2010), Honzík (2013), Anička (2014), Josífek (2017), František (2021) a Jakoubek (2022). Kačka a Eliška už pomáhají v sýrárně. Honzík už chodí s taťkou na hospodářství. Jinak všechny děti pomáhají se dřevem, zahání a vyhání krávy, hlídají Františka a zapojují se s pracemi v domácnosti. Všichni moc rádi vaří. Pro mnoho lidí jsme trochu exotičtí v dnešní době. Bez pomoci širší rodiny se neobejdeme.

Oba tátové nám pomáhali při boření domu 2012 a pak později Katky otec pomáhal vařit a prodávat v sýrárně. Dnes už jen příležitostně (když je nutnost) si jede "užít" na trh (je mu tam mezi lidmi dobře). Mírovo otec se zapojil do prací kolem dobytka a dodnes v tom pokračuje. Většinou dojí večer a o sobotě ho vystřídá Mírovo bratr Radek, protože Míra je na trhu. V neděli zase my a děda.

Velmi si vážíme Boží pomoci. Naše hospodaření je pod záštitou svatého Františka a v logu máme Tau. Modlíme se za lidi, kteří k nám chodí a svým životem svědčíme o naší víře a františkánství. To je naše evangelizace. Jsem Bohu vděčná, za naše společenství a bratry kapucíny, kteří jsou nám velikou oporou.

Jak bys popsala radosti i strasti podnikání?

Náš život považujeme s Mirkem za naši řeholi. S manželem jsme byli naposledy na opravdové dovolené v zimě 2007 a od té doby jsme na hospodářství a máme děti. Ráno - večer dojení, kde jsme nezbytní, a jelikož jsme začínali z ničeho, pořád veškeré finance investujeme do podnikání. Žijeme skromně a od roku 2005 téměř úplně žijeme spoléháním se na Boží prozřetelnost. Díky tomu, jsme také pochopili důležitost desátků. V tomto ohledu jsme zažili mnoho zázraků, dobrodružství a i napětí do poslední minuty, např. splátky, na kterou jsme neměli. Podpora našich přátel z farnosti. Je to náročné, učí nás to pokoře, ale spoléhání se na Pána, nás stále udržuje v živé víře a jsme velice vděční Bohu za jeho nesmírné požehnání. Modlíme se a jsme vděční za všechny lidi, co nám pomáhají jak modlitbou nebo prakticky a přejeme jim, aby jim to Pán odměnil životem věčným.

Mirek Melcher starší - otec Mirka Melchera ml.

Mohl bys přiblížit tvůj vstup do Sekulárního františkánského řádu?

Když se mám zamyslet nad tím co mne přivedlo ke vstupu do SFŘ pak musím vzpomenout na tu situaci, když za mnou přišel můj syn Míra a řekl, že chce vstoupit do SFŘ. Tehdy jsem o tom začal poprvé přemýšlet... Znal jsem bratry z kláštera v Sušici a dost často jsme se navštěvovali. Tehdy zde byla parta kolem bratra Františka OFM Cap. a všichni mi byli velmi blízcí. Začal jsem hlouběji přemýšlet, v čem vlast-

ně spočívá jejich spiritualita, protože se mi zdálo, že jsou to naprosto normální lidé, kteří žijí opravdový život, jen se od nás liší oblečením a tím, že bydlí v klášteře. Potom bratr František odešel a spolu s ním jeho společníci a přišel bratr Serafín OFM Cap. Ten se rozhodl, že založí místní bratrské společenství v Sušici a to byl pro mne signál, že i já mám zkusit, jestli to není cesta pro mne. Františkánská spiritualita mi byla blízká svojí radostností a přímostí přijímání evangelia. A tak jsem byl u toho, když nás začal formovat bratr Luboš Kolafa z Národní rady SFŘ. Potom jsem, spolu s dalšími, včetně mé manželky Věrky a mého syna Miroslava s manželkou Katkou, složil věčné sliby. Jak šel čas, tak stá-

le více chápu, že to byla pro mne velmi šťastná volba. Měl možnost poznat, jak v životě působí Duch svatý. Pochopil jsem, že mne Bůh zavolal do služby. Zpočátku jsem to nechápal, ale odevzdal jsem mu to a on mne začal vést. Tak mi umožnil, abych mohl neustále žasnout nad krásou stvoření a velikostí našeho Boha.

Na první i druhé volební kapitule jsi byl zvolen formátorem. Jak jsi službu formátora prožíval?

Zaměřil jsem se na osobní kontakt mezi mnou a těmi, které jsem formoval. Hledal jsem, co by bylo pro ně z bohatého formačního materiálu užitečné. Zaměřil jsem se na vzájemnou důvěru a lásku ve společenství. Myslím, že pokud se toto daří, společenství funguje. Ve společenství potřebujeme charismatické lidi. Lidi napojené na Ducha svatého. Lidi, kteří se nechají Duchem vést. Jenže to se nedá naučit, to se dá jen vymodlit a působením svým příkladem. Trochu mi jako řádovému členu SFŘ chybí kontakt s okolními MBS. Žijeme v oblasti, kde jsme v podstatě sami. Do Plzně je to 80 km. Do Sokolova 185 km. Do Prahy 165 Km. Do Jindřichova Hradce 140 Km. Nevím jak zařídit, abychom byli častěji v kontaktu s ostatními a s Národní radou. Kromě setkání, která národní rada plánuje. Myslím si totiž, že budoucnost řádu je závislá na časté komunikaci a na osobním setkávání.

Na závěr kontakty:

Se souhlasem farmářů jsme vložil i kontakty. Možná se budete chtít zeptat na něco přímo. Možná ti, co mají podobné starosti se ozvou pro povzbuzení...

melchermiroslav@seznam.cz

film o farmě najdeš zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=e9m87DGSgnc>

Mírek Melcher: 728 477 622

Katka Melcherová: 728 817 271

Sestavil Luboš Kolafa OFS z Plzně

V úterý, v týdnu co probíhalo velikonoční triduum jsem šel na pravidelnou půlroční kontrolu ke svému urologovi. On mi oznámil tu pro mne hořkou novinku: „*Ve vaší krvi, na rozdíl od minule, kde byly jen hraniční hodnoty, na výskyt rakoviny.*“ Jistě po-

S humorem to jde, ale i tak je to těžké

jsme dostali varování viny ve vaší prostopochopíte, že jsem se

cítil jako opařený. Nikdy tak tvrdou diagnózu směrem ke své osůbce, jsem neslyšel. Že mám slabou cukrovku, může se u mne objevit podagra...aj., tak co, svět běží dál... Ale rakovina? Bylo to i první, na co jsem si s hrůzou vzpomněl ráno po probuzení... Ve čtvrtek jsem přibral ke svému vědomí, že mohu společně s mým Přítelem Ježišem nést toto utrpení. Že mé lože, kontemplující Kristus nad mým PC a já, konzument, může nést něco s Ním společného. Že se sice nepotím a už ne vůbec krví, ale Bůh naloží na náš krk jho, které netlačí a kříž, který netíží. A tak se mě tak trošičku zmocnila františkánská radostnost, že jsem to možná já, kdo vytáhne Ježiši hřebík z ruky. Znáte to. Františkánská radostnost spojená se strachem, jako by byl člověk masochista?! A na Velký pátek jsem po křížové cestě došel úplného smíru. Pak jsem se měl rozhodnout, jestli vigilii Vzkříšení prožiji s TV. Noe v pohodlí domova, nebo se osobně zúčastním tohoto dlouhého obřadu ve své farnosti osobně. Po dlouhých bojích se svojí sestrou leností jsem se rozhodl, že pojedu k Matce Tereze k nám na „Jižák“ a dobře jsem udělal. Potkal jsem hromadu známých, pevně zakotvených v Bohu. Jedno z mých setkání dopadlo trochu kuriózně. V naprosté tmě jsme putovali kostelem a pak chodbou k velikému ohni, náš pan farář Michal není totiž žádný troškař, a já na zahradě nějakou ztratil balanc a málem porazil jednu zbožnou dámu. Pán vedle ní se mohl popukat smíchem. Byl to můj synovec Pěťa a dáma, Monika, jeho manželka. Málem se stal vdovcem, kdyby jeho křehčí půlka pocítila celých mých 120 kilo.... Ke Vzkříšení patří i humor, vždyť Ježíš vstal z mrtvých a nám trochu otrnulo!!! V tomto duchu přímo vyzařoval energií a spontánností náš farář.... Bůh nám ho dlouho zachovej...

Abych nebyl dlouhý (v psaní), jenom široký (postavou), jako je můj bratr osel, tak bych se chtěl trochu zmínit o teče za mou oslavou Velikonoc. Čistě náhodou jsem si dnes ráno v šest hodin pustil telku a probíral jsem se TV programem. Najednou jsem zbystřil. Na Noe dávají pořad: „BEZ HÁBITU“ a tam mluví s moderátorkou čtyři naši bratři z řad observantů od PMS: Regalát, Toník Klaretů, J. M. Vianney a můj nedostupný vzor: Benedikt Holota. Krásná byla jejich svědectví, proč se dali na františkánskou cestu. Zvláště mě zaujalo svědectví bratra Regaláta a jeho bramborových šišek s mákem. Ty ho prý posunuly dál, dostaly ho...

A na závěr bych se ještě i já chtěl s vámi podělit o své svědectví. Jak jinak, než kontroverzní. Kdybyste věděli, kolik posměchu u mě sklídl kdysi, v bouřlivém mém mládí, prost'áček Boží, svatý František. Ani nemůžu ty dehonestující nadávky opakovat, protože byste se možná zastyděli za to, jak někdo tak ubohý, nebo u-Bohý? může něco podobného vůbec vyslovit a pak se stát františkánem... Ale u svého bráchy Hoňara, jak mu důvěrně říkám, jsem trochu nasákl františkánským duchem při návštěvách Hostína u Vojkovic a když jsme jednou seděli v autě a měl jsem s bráškou Čendou na toto téma diskurz, že bych se mohl stát františkánem a on mi položil otázku: „*A proč by NE?*“ začal jsem tuto záležitost brát jako výzvu a vstoupil jsem do noviciátu. Po dvou letech v roce 2008 u PMS v kapli svatého Michala jsem u velkého františkána Michala Pometla, složil věčné sliby. Tak to je můj počáteční vstup k františkánům, a tak se tato má spiritualita stala i letos radostným prožíváním velikonoc, jakožto její paralelou. Paralelou RADOSTNOSTI... HALÓ, NEZAVĚŠUJTE!!! **Jsme Boží děti a On nás miluje !!!**

A kdyby se náhodou potvrdila u mě rakovina a tento počáteční stav, který pro lékaře nebývá v uzdravení normálně problémem, by přeci jenom medicínsky selhal a náš Pán by mě povolal k sobě, mohli byste mi zaslat prosím seznam těch, kdo chtějí, abych mu na nebi zajistil v nebeské ulici dům? Ulice by mohla nést název: „FRANTIŠKÁNSKÁ“ A bydlel by v ní ten, který už tady na zemi stavěl svůj dům, dům své víry, na skále!

Váš Francesco Novák

Velehradská výzva Mirky Čejchanové – Františkův strom („Pravá radost“ březen 2023 strana 8)

V minulém vydání „Pravé radosti“ psala Mirka o nápadu vysadit strom terciářů, který by připomínal 800. františkánská výročí.

Ráda bych všem terciářům vzkázala, že strom už je zasazený a **už roste!**

Ale celý příběh od začátku: Už při prvním přečtení výzvy jsem se pro nápad na vysazení stromu hned nadchla. Uměla jsem si živě představit, že bychom s manželem strom mohli zasadit. Vždyť sázení stromů - to je naše radost. S manželem už řadu let každou volnou chvíli věnujeme péči o les. A zasadit jeden strom? To by nemusel být problém! Jen vybrat ten pravý a najít vhodné místo.

A jako řízením Božím, anebo jen „náhodou“ se mi v těch dnech svěřil jeden blízký člověk se svým neobvyklým snem, který v něm zanechal hluboký dojem.

Snad proto mi ho vyprávěl se všemi podrobnostmi. Zdál se mu v době, kdy on i jeho rodina prožívali velmi těžké období, a právě v noci před rozhodujícím dnem se mu zdál tento velmi zvláštní sen.

Vyprávěl mi: *„Viděl jsem ve snu tvou louku, které se říká “Na Kamenci“. Uprostřed louky rostl košatý dub, u něho byl křížek a okolo něj byl velkými balvany vymezený prostor. Ten prostor měl velmi zvláštní význam. Strom byl pojmenován jako **Dub Odpuštění**. Každý, kdo k dubu došel, mohl do prostoru mezi balvany hodit kámen, který si přinesl a snad i dlouho vláčel životem, a tak symbolicky od sebe odhodit veškerá provinění svého okolí a setřást ze sebe tíhu neodpuštěných vin ...jako i my odpouštíme našim viníkům...“* znělo jasně v tom snu.

Dále mi vyprávěl: *„Jasně jsem slyšel pokyn Panny Marie, která mi říkala, že by byla velmi ráda, kdyby se v tom místě vytvořilo místo, kam by každý, kdo chce, mohl přijít a odhozením kamene, kterých je tady všude dost, shodit ze sebe tu zátěž provinění a odpustit.“*

A ještě pokračoval: *„Zajímavé bylo, že ten sen byl radostný a veselý. Jasně jsem viděl i informační tabuli, kde byl popis toho, jak jednoduché je přijít k dubu, hodit kámen a odpustit. A jak velká úleva to bude. Místo některých slov byly na tabuli obrázky, dokonce jsem viděl, a to mě úplně rozesmálo, automat na kameny pro ty, kteří by si snad žádný nepřinesli – aby se jim usnadnilo v odpuštění. Ten automat stál na hranici louky u mostku, přes který se na louku vchází. Byl to takový blok kamene velikosti nápojového automatu, kde nahoře vpravo byl QR kód, několik mosazných knoflíků na ovládání a mosazná poklička, vše velmi připomínalo běžný nápojový automat. Na cedulce s návodem byl jednoduše popsán postup: Nejprve naskenujte QR kód, (to byl portrét Ježíše Krista vyvedený jako mozaika z černých a bílých kamínků) a dostalo se mi vysvětlení, že je to proto, aby si každý do telefonu (který většina lidí nosí stále u sebe) uložil obraz Ježíše. Návod pokračoval: Potom zmáčkněte tlačítko, komu chcete odpustit. Tady byl velmi veselý detail, kdy u mosazných tlačítek byly nápisy – 1. manželovi/manželce, 2. v rodině, 3. všem. Ale první dvě tlačítka byla poškozená a vůbec nefungovala, takže bylo možné použít jedině tlačítko „všem“. Dále náповěda radila: odklopit mosaznou pokličku, pod kterou bylo pár kamínků pro odpuštění.“*

*Celá ta louka potom byla ve snu pojmenována jako **Svatá země**, kdy na hranici je například potok Cedron, rybník Siloe, hora Kalvárie a je tam i pramen a malá studánka, kde by mohla být malá kaplička.“*

Onen člověk mi vyprávěl, že ho sen v těžkých chvílích uklidnil a velmi potěšil, jen si nepřál zveřejnění jména.

Příběh ze snu oslovil i nás, takže jsme se rychle rozhodli, že tím stromem bude dub a vysadíme ho na louce „Na Kamenci“

Ještě týž den jsme vybrali dub, který podle pověsti žije až tisíc let, takže můžeme až tisíc let odpouštět a také nám připomíná dubový les, který kdysi rostl v okolí Porciunkule.

Rozměřili jsme prostor ve středu louky, bagrem jsme vytvořili prostor z balvanů a za několik dnů jsme ještě s naším kamarádem Michalem strom zasadili.

Nyní stojí přesně na místě podle snu a ještě uvidíme, jak nás Pán povede ve zbývajících věcech pro tuto „Svatou zemi“.

A kdyby se sem někdo chtěl vydat, je nedaleko od kaple sv. Františka v Oldřiši. Cesta k němu není zatím označená, ale my vás k němu rádi dovedeme.

Jindřiška a František Kučerovi

MBS Brandýs nad Orlicí

Kontakt: kucerova.jindriska@seznam.cz

Telefon: 776379553, 733176369

Ochrana přírody a vody je kulturní výzva

A/ teologický rozměr

Od více katolíků jsem slyšel větu: „Ta ekologie je nové náboženství“. Bodejť by nebylo, když my katolíci nenabízíme křesťanský pohled na péči o přírodu, která je místem Boha a bez které nemůže člověk žít. Teologie přírody a místo člověka v péči o ní je skvěle popsána v encyklice *Laudato si* papeže Františka. Jen je potřeba její text dočíst do konce, neboť ji najdeme na posledních stránkách.

Laudato si končí „Modlitbou křesťanů a celého stvoření“.

V první strofě je Bůh Otec označen jako ten, jehož přítomnost a něha naplňují všechny tvory. Za to máme Otce chválit. Představuje to pro nás závazek velké úcty ke všem tvorům (od savců po mikroorganismy), protože Otec je stvořil a neustále je provází. **Musíme překonat zažitou představu, že je Bůh „jen“ stvořil, protože On svět stále tvoří.** Nejvíce to vidíme v pokroku lidské společnosti: čím dříve je věda a technika, jak vznikl internet? Jak vzniká dobře organizovaná společnost, která umožňuje důstojný život miliardám lidí. A naším závazkem je chránit celé Boží stvoření. Tvory i lidskou společnost a její rozvoj.

Ve druhé sloce papež mluví k Ježíši, který stvořil všechny věci, díval se na svět lidskýma očima a nyní je „živý v každém tvorů slávou svého vzkříšení“. Naše představa, že po vzkříšení Ježíš odešel z tohoto světa někam do nebe, je špatně pochopený pojem „nebe“ jako nějaké „místo“. To nebe je ale tam, kde je Kristus a ten je „v každém tvorů slávou svého vzkříšení“. Kristus je přítomen v každém kousku hmoty. **Richard Rohr říká: „Bud’ vidíme Boha ve všem, nebo jsme ztratili základ umožňující vidět Boha vůbec v něčem“. Proto naši adoraci Krista v Eucharistii rozšiřujme na celý svět.**

Třetí strofa mluví k Duchu svatému, který provází sténání stvoření a který nás vede k dobru. Kéž slyšíme i my toto sténání a zapojíme se do záchraně světa – tvorstva i lidstva. Nemůžeme zůstat neteční k tomuto volání. Nemůžeme říkat: „Bože udělej to za nás“.

Čtvrtá strofa označuje Trojjediného Boha za „úžasné společenství nekonečné lásky“. **Vyzývá nás, abychom Boha hledali „v kráse veškerenstva“ a prosili o obdarování citem pro „spojení se vším, co existuje“.** Vztahy jsou jiné slovo pro Trojjediného Boha.

Poslední sloka nás označuje za nástroje Boží lásky vůči všem bytostem této země; „chudí i země křičí“: Pane, ujmí se nás, připravuj každému lepší budoucnost, ať přijde tvoje království.

B/ náměty pro naši činnost

S rostoucí teplotou – vlivem klimatické změny – se voda z krajiny rychleji vypařuje. I když množství srážek je více méně stejné, vody ubývá. Nejvíce vody zadržuje zdravá půda; taková, která obsahuje množství humusu. Ale právě takové půdy v posledních desetiletích ubyly. Zemědělská půda má více funkcí: slouží k pěstování plodin – zejména jako potravin a krmiva, zadržuje vodu, chrání před erozí, zajišťuje biologickou rozmanitost a je krásná. Poškozená půda sice umožňuje pěstování plodin, neboť půda bez humusu stále „upevňuje“ rostliny v zemi a živiny dodá chemie. Taková půda ale nezadrží vodu v krajině, voda při dešti rychle odteče a zbytek se vypaří. Zhutněná půda zamezí zasakování vody pro doplňování podzemních vod.

Jak zajistíme potraviny a současně dostatek vody v příštích letech? Je to téma, kterým se zabývají orgány Evropské unie i vlády národních států. Hlavním nástrojem jsou dotace. Nezdá se ale, že by se stav naší krajiny zlepšoval. Důsledky klimatické změny jsou zde, ale obnova půdy a krajiny potrvá desetiletí. Takže už to nestihneme včas.

Velikost a závažnost problému vyvolaného klimatickou změnou si naše společnost stále dostatečně neuvědomuje. Věnujeme se tisícům věcí, ale abychom v příštích letech měli co jíst a pít, to společností nehýbe.

Někteří ještě spíše věří některým politikům než vědcům a zpochybňují realitu klimatické změny, nebo si nepřipouští, že záchrana krajiny bude trvat desetiletí a v některých směrech už nebude možná. A tak budou stále volit politiky slibující to či ono, ale nezajímá je, bude-li co jíst a pít. Mělo by to ale zajímat mladé lidi, kteří budou chtít žít v této zemi ještě za padesát let a také ty, kteří považují za svou povinnost chránit stvoření a dát „jíst hladovému a pít žíznivému“ (podle Matoušova evangelia).

Jaké konkrétní kroky by bylo možné udělat?

- **Vzdělávat se.** Sledovat výsledky vědeckých studií a jejich doporučení.
- **Zapojit se** do organizací usilujících o ochranu životního prostředí.
- V politických stranách **zvýraznit** ochranu půdy a vody.
- **Komunikovat** se zemědělci a jejich organizacemi o regenerativním, precizním a ekologickém zemědělství.
- **Ptát se** vodohospodářů na budoucnost zdrojů podzemní a povrchové vody.
- **V každé obci** zajistit mapu vodních zdrojů, ze kterých je obec zásobována (povodí vodních nádrží nebo území zasakování vody u podzemních zdrojů).
- Zřizování obecních **komisí** pro klimatickou změnu
- **Organizování kulatých stolů** k obnově krajiny v katastru obce (za účasti hasičů, myslivců, studentů, zemědělců, zastupitelů, učitelů, farníků,...)

Ochrana přírody a vody zvláště není jen technická, ekonomická a politická záležitost. Je to kulturní výzva určená všem lidem. Když to nepřijmeme, nebude nám pomoci.

Jiří Šenkýř OFS

Děkujeme...

V neděli 18.6. v kostele Zvěstování Panny Marie V Olomouci jsme slavili děkovnou mši svatou. Každá mše svatá je děkováním, ale tato byla příležitostí, abychom poděkovali Pánu i bratřím kapucínům za milost a dary, které dostali a dávají všem bližním kolem nich.

Velké díky zaznělo na adresu **o. Pavla Uhříka, který slavil 50 let kněžství**, děkovali jsme i **o. Františku Kroczkovi za 20 let kněžství, blahopřáli jsme o. Rafaelu Budilovi k 60 narozeninám** a bratr **Marian Šárovec jako nově vysvěcený jáhen** byl u oltáře také.

Mši svatou sloužil provinciál kapucínů o. Dismas Tomašík, který s radostí a vděčností děkoval za věrnost svých bratří, za jejich příklad i službu ostatním.

Ano, bratři kapucíni nezištně slouží i nám terciářům jako duchovní asistenti v našich MBS, o. František a o. Rafael také jako národní duchovní asistenti.

Milý otče Pavle, Františku, Rafaeli, jsme vděční za Vás a z celého srdce děkujeme za Vaši službu pro terciáře. Kéž Vám Pán odplatí, On nejlépe ví....

Marie Richterová, MBS Olomouc rodiny

Informace a kontakty ohledně Zpravodaje a časopisu Pravá radost - pokoj a dobro

- Pro odběr Zpravodaje mailem pište na adresu: frantisek.chlouba@gmail.com
- Pro odběr Zpravodaje v papírové formě se obraťte na: richterova@cmgpv.cz, se kterou také do-mluvte příspěvek na poštovné.
- Změny kontaktů a míst, kde se scházíte v MBS - nahlaste petr@tesarici.cz nebo fejk@apha.cz, kteří mají na starost uveřejnění vašich údajů na webové stránky www.sfr.cz
- Máte-li zájem o vytvoření jednoduchých webových stránek o vašem společenství informujte se na adrese info@frantiskani.cz (vaše stránky budou viditelné na adrese www.frantiskani.cz)
- Rádi od vás přijmeme do redakce vaše příspěvky, sdílení, informace o společenství. Příspěvky zasí-lete na adresu zpravodajSFR@seznam.cz, nebo lubos.kolafa@kolafa.name
- Redakční přípravy Zpravodaje se účastní národní ministr Vendelín Hájek, Jindřiška Kučerová, Luboš Kolafa a grafickou úpravu a rozesílání má na starosti František Chlouba.

Obsah

Pravá radost - Pokoj a dobro - formační část Zpravodaje

Hledání pravdy – úvodník, Vanutí - podčárník	2
Modlitební úmysly CIOFS	2
Dopis Generálního ministra k Soslání Ducha svatého	3
Z dopisu Diny Shabaliny za dar Ukrajině	5
Putovní ikona Královna františkánské rodiny	6
Cestopis z Assisi	7
Ohlédnutí	
Oblastní pouti v květnu	9
Mariánská pouť Prahou	10
Pouť k hrobu dr. Noska	11
Velehrad slovenský	12
Oblastní setkání Šternberk	12
Ze života terciářů	
Farma Melcher rozhovor	13
S humorem to jde, ale i tak je to těžké	18
Strom terciářů - velhradská výzva	19
Zamyšlení	
Ochrana přírody a vody je kulturní výzva	21
Poděkování	
Děkujeme našim jubilantům	22

Uzávěrka dalšího čísla Zpravodaje bude 10. 9. 2023.

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

htt://www.sfr.cz